

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/79/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813221197
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3813221197.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, proti odporcom v 1/ rade: P. P., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom O., R. XX, v 2/ rade: P. E., nar. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O., O. X/XXX, toho času pobyt ktorých nie je známy, obaja v konaní zast. opatrovníkom Mesto Prievidza, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov, a to: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42 362 962, zast. JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom so sídlom Bratislava, Zámocká 36, o zaplatenie 876,90 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov v 1/ a 2/ rade trovy konania spolu vo výške 179,52 eur z titulu trov právneho zastúpenia, a to na účet zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov JUDr. Patrika Podhorského, advokáta so sídlom Bratislava, Zámocká 36, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa pôvodným návrhom doručeným súdu 3.10.2013 domáhal voči odporcom v 1/ a 2/ rade zaplatenia 876,90 eur s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 16,50 eur a s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 876,90 eur od 21.3.2011 do zaplatenia. Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 4.11.2009 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. so sídlom Bratislava ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom, mu bola postúpená pohľadávka voči odporcom. Postupca a odporca v 1/ rade uzavreli dňa 31.3.2006 zmluvu č. 372632105, na základe ktorej Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi v 1/ rade peňažné prostriedky, teda poskytla odporcovi v 1/ rade úver vo výške 200.000,- Sk, t.j. 6638,78 eur, ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach po 146,15 eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, pričom odporca v 2/ rade prevzal na seba ručiteľský záväzok. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.3.2011 v počte 6 a celkovej výške 876,90 eur. Zároveň žiadal priznať vyčíslený úrok z omeškania spolu vo výške 16,55 eur, a to v zmysle § 517 ods. 2 Obč. zákonníka ako i náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 142,22 eur a z titulu súdneho poplatku vo výške 52,50 eur.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz 11Ro 439/2013-38 z 8.11.2013, ktorý bol následne uznesením 11Ro 439/2013-85 z 29.1.2015, podľa § 173 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu zrušený, pretože sa ho nepodarilo doručiť odporcom v 1/ a 2/ rade do vlastných rúk.

Súdom vykonaným šetrením sa miesto pobytu odporcov v 1/ a 2/ rade nepodarilo zistiť, preto im súd uznesením 16C 79/2015-91 z 10.4.2015 ustanovil podľa § 29 ods. 2,6 O.s.p. opatrovníka, a to Mesto Prievidza, ktorý ich zastupoval v konaní. Opatrovník odporcov v 1/ a 2/ rade sa z neúčasti na stanovených

termínoch pojednávania ospravedlnil, preto súd vec prejednal v jeho neprítomnosti, podľa § 101 ods. 2 O.s.p. .

Písomným podaním doručeným súdu 10.11.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcov, a to občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov. Vedľajší účastník v podaní z 20.4.2015 uviedol, že daná zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, a to v zmysle § 52 ods. 1 Obč. zákonníka. Ďalej v uvedenom podaní namietal, že v danom prípade nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky od pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s., na základe čoho navrhovateľ nie je oprávnený si uplatňovať pohľadávku voči odporcom pred súdom. V tej súvislosti poukázal na § 92 ods. 8 Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, v zmysle ktorého je predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu 1/ aby bol ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní, 2/ aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ustanovenie § 525 ods. 1 Obč. zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná, potom ide o postúpenie, ktoré je obsahom a účelom v rozpore so zákonom a teda neplatné v zmysle § 39 Obč. zákonníka. Postupník, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný preukázať uvedené skutočnosti, nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Taktiež zastáva názor, že navrhovateľ púorušil § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Preto i s poukazom na uvedené navrhol návrh navrhovateľa zamietnuť.

Zástupca navrhovateľa v podaní z 23.4.2015 vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, o ktorej námietke rozhodol súd uznesením 16C 79/2015-122 z 4.6.2015, ktorým pripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcov v 1/ a 2/ rade. Proti uvedenému uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ, o ktorom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením 6Co 745/2015-138 z 28.9.2015, ktorým uznesenie okresného súdu v celom rozsahu potvrdil.

Zástupca navrhovateľa v priebehu konania prezentoval právny názor, že keďže uvedená zmluva bola uzavretá 31.3.2006 a v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ustanovenia § 52 až 54 len na kúpnu zmluvu a ďalej tam uvedené zmluvy a zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku, na daný spor sa má aplikovať Obchodný zákonník, keďže sa jedná o absolútny obchodný vzťah. Taktiež uviedol, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky, zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. V tej súvislosti poukázal i na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha PhD., ktorý sa vyjadril, že hlavným účelom § 92 Zákona o bankách bolo, aj podľa dôvodovej správy, prelomenie bankového tajomstva a nie obmedzenie možností postúpiť pohľadávku. Na základe uvedeného navrhovateľ zastáva názor, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platnosť postúpenia pohľadávky. V podaní z 14.12.2015 zástupca navrhovateľa oznámil súdu, že výzvou, ktorú zaslal pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, nedisponuje, pričom zároveň oznámil súdu, že v danom prípade nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, úver sa stal splatným automaticky dňom konečnej splatnosti úveru 20.3.2011. Zástupca navrhovateľa na pojednávaní namietol, že judikatúra súdov uvádzaná vedľajším účastníkom je v rozpore so Základnou listinou občianskych práv a slobôd a dodatkovým protokolom č. 1, pretože každý má právo nerušenie užívať svoj majetok a s ním disponovať a pohľadávka je majetkom.

Zástupca vedľ. účastníka k tomu uviedol, že práva patria bdelym a je vo výlučnej dispozícii navrhovateľa, aby si ustrážil svoje majetkové práva aj povinnosti uplatniť tieto majetkové práva včas, nemôže byť na škodu odporcu, že navrhovateľ zanedbal svoje povinnosti. Zároveň žiadal priznať náhradu trov konania s tým, že ich vyčísli v lehote troch dní.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 79/2015, a to zmluvou o splátkovom úvere z 31.3.2006, dohodou o ručení z 31.3.2006, VOP Slovenskej sporiteľne, a.s. z č.l. 6-20 spisu, oznámeniami o postúpení pohľadávky z 20.11.2009, zmluvou o postúpení pohľadávky č. 1105/2009/CE z 4.11.2009, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení, pokusmi o zmier z 22.8.2013, správami zo šetrenia pobytu odporcov, oznámením Slovenskej sporiteľne a.s. z 12.11.2015 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Zo zmluvy o splátkovom úvere č. 0372632105 z 31.3.2006 uzavretej medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom a odporcom v 1/ rade ako dlžníkom mal súd preukázané, že na základe uvedenej

zmluvy pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. poskytla odporcovi v 1/ rade úver vo výške 200.000,- Sk, ktorý úver sa zaviazal odporca v 1/ rade splácať vždy k 20. dňu v mesiaci, v splátkach po 4403,- Sk s tým, že splatnosť prvej splátky sa dohodla na 20.4.2006 a konečná splatnosť úveru 20.3.2011, pri úrokovej sadzbe premenlivej, 11% v deň uzatvorenia zmluvy, poplatku za správu úveru 50,- Sk mesačne a poplatku za poskytnutie úveru 4000,- Sk. V článku I. bod 1 zmluvy sa dlžník zaviazal za podmienok dohodnutých v úverovej zmluve poskytnutý úver splatiť, splatiť úroky a plniť ďalšie podmienky dohodnuté v úverovej zmluve. V článku II bod 2 odporca ako dlžník vyhlásil, že sa oboznámil so všeobecnými obch. podmienkami veriteľa, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Súčasne vyhlásil, že sa oboznámil so sadzobníkom a súhlasí s ním, pričom pre účely zmluvy sa všeobecnými obchodnými podmienkami rozumejú podmienky vydané veriteľom s účinnosťou od 1.8.2002... . V článku II. bod 4 sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obch. zákonníka spravovať ustanoveniami Obch. zákonníka.

Z dohody o ručení uzavretej podľa § 303 až 312 Obch. zákonníka medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a odporcom v 2/ rade ako ručiteľom z 31.3.2006, mal súd preukázané, že v uvedenej dohode odporca v 2/ rade vyhlásil, že podľa ustanovenia § 303 a nasl. Obch. zákonníka uspokojí pohľadávky veriteľa, teda pohľadávku ktorá vznikla z úverovej zmluvy, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi - odporcovi v 1/ rade, úver vo výške 200.000,- Sk, úroky z omeškania a všetky poplatky a náklady spojené s úverovou zmluvou V článku III bod 4 sa dohodlo, že právne vzťahy vyplývajúce z tejto dohody o ručení sa vo veciach v nej neupravených bude riadiť príslušnými ustanoveniami VOP, ktoré sú súčasťou tejto dohody, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v uvedenom poradí.

Z listov z 7.4.2008 a 10.4.2008 / č.l.153,154 spisu/ mal súd preukázané, že v uvedených listoch Slovenská sporiteľňa a.s. zaslala odporcom v 1/ a 2/ rade upomienku a výzvu na zaplatenie dlžných splátok vo výške 88.050,70 Sk, čo predstavuje v prepočte 2.922,75 eur s tým, aby uvedený dlh uhradili najneskôr do 14.4.2008 a 17.4.2008.

Z listu z 20.11.2009 mal súd preukázané, že v uvedenom liste pôvodný veriteľ Slovenská sporiteľňa, a.s. zaslala odporcom v 1/ a 2/ rade oznámenie o postúpení pohľadávky na základe zmluvy o úvere č. 372632105 z 31.3.2006 na navrhovateľa, a to na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 4.11.2009 s tým, že uvedený záväzok je možné od okamihu doručenia tohto oznámenia uhradiť výlučne plnením uvedenej spoločnosti, čiže postupníkov.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1105/2009/CE z 4.11.2009 mal súd preukázané, že uvedenou zmluvou Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpil EOS KSI Slovensko, t.j. navrhovateľovi pohľadávky, ktoré sú špecifikované v prílohe č. 1 k tejto zmluve, a to v zmysle článku IV. v spojení s článkom II. bod 2.1, pričom z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z 4.11.2009 /č.l. 29 spisu/ súd zistil, že na navrhovateľa bola postúpená pohľadávka voči odporcom na základe uzavretej úverovej zmluvy z 31.3.2006 s tým, že zostatok pohľadávky ku dňu postúpenia predstavoval 11.150,35 Sk, z toho istina do splatnosti 9418,27 eur, istina po splatnosti 0,00 eur, výška omeškanej splátky 5699,54 eur a počet dní omeškania 1172.

Z listov z 22.8.2013 /č.l. 31,32 spisu/ mal súd preukázané, že v uvedených listoch zástupca navrhovateľa zaslal odporcom v 1/ a 2/ rade pokus o zmier, v ktorom vyzval odporcov v 1/ a 2/ rade na úhradu dlžnej sumy z titulu úveru vo výške 16.644,80 eur najneskôr do 6.9.2013.

Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 1 ods. 1, 2 cit. zákona, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Zákon sa nevzťahuje na zmluvy a) o poskytnutí úveru 1) na účely nadobudnutia existujúcich alebo

projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu, b) o nájme, 2) ktoré nezabezpečujú prevod vlastníckeho práva na nájomcu, c) o poskytnutí úveru bez platby úroku a poplatkov, ktoré zabezpečujú splatenie úveru jednou splátkou, d) o poskytnutí úveru do hodnoty v Sk zodpovedajúcej 200 EUR a nad hodnotu v Sk zodpovedajúcu 20 000 EUR; ak je na rovnaký účel uzavretých viac zmlúv o spotrebiteľskom úvere, súhrn všetkých zmlúv o spotrebiteľskom úvere sa považuje za jediný spotrebiteľský úver, ...

Podľa § 23a ods. 1,2 Zák.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. 2) Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa osobitného predpisu, 13d) sa primerane použijú ustanovenia tohto predpisu.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 8) Zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení platnom od 1.1.2009, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Po zhodnotení vyššie uvedeného skutkového stavu v zmysle citovaných zákonných ustanovení s prihliadnutím k tomu, že v konaní bola zo strany zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcov vznesená námietka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa na podanie predmetného návrhu, súd ako prvoradú riešil v konaní otázku, či je navrhovateľ aktívne vecne legitimovaný na uplatňovanie predmetnej pohľadávky v konaní voči odporcom. V konaní bolo medzi nesporne preukázané, že na základe uzavretej zmluvy o splátkovom úvere z 31.3.2006 bol poskytnutý odporcovi v 1/ rade spotrebný úver - bezúčelový, na základe čoho sa predmetná zmluva v zmysle § 1, 2 Zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebit. úveroch považuje za spotrebiteľský úver a v zmysle § 23a ods. 1,2 Zák.č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa za spotrebiteľskú zmluvu.. V súvislosti s riešením otázky, či v danom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky je potrebné uviesť, že na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať i ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení platnom od 1.1.2009 v súvislosti s identifikáciou predmetu zmluvy o postúpení pohľadávky. Ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ v tomto konaní nepreukázal, že odporcom bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy boli odporcovia nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Citované ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách umožňuje banke postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku. Súd dospel k záveru, že v zmysle citovaného ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách môže byť spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia zákona, na ktoré poukázal. I z dôvodovej správy k Zákonom o bankách (§ 92 ods. 8) vyplýva, že sa upravuje možnosť použiť

inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Podľa názoru súdu, zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Tento záver vyplýva z gramatického, ale aj logického výkladu znenia citovaného ustanovenia, pretože zákonodarca umožňuje peňažný záväzok klienta banky alebo časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník v omeškaní postúpiť. Pod formuláciou pohľadávka zodpovedajúca tomuto peňažnému záväzku treba rozumieť nesplácaný zročný dlh. Pristúpením k argumentácii, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka splácať zročné splátky, by bolo nevyhnutné dospieť k záveru, že banka takýmto spôsobom môže postúpiť akýkoľvek živý úver po uplynutí relatívne krátkej doby v porovnaní s dobou, na ktoré sa úverové vzťahy bežne uzatvárajú, a to na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle Zákona o bankách pod dohľad Národnej banky Slovenska, čo by bolo v rozpore s účelom Zákona o bankách a viedlo by k vytvoreniu právne neúnosného vzťahu, kedy by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou neočakávane ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Takýto postup by taktiež mohol byť v rozpore s požiadavkou vynakladania náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje právo banky postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu, avšak pre takéto postúpenie je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Vyhlásiť predčasnú splatnosť bankového úveru je však výlučným oprávnením banky, pričom toto oprávnenie môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky.

V predmetnej veci z oznámenia od Slovenskej sporiteľne, a.s. z 12.11.2015 /č.l. 145 spisu/ súd zistil, že vzhľadom na uplynutie archivačnej lehoty 5 rokov Slovenská sporiteľňa a.s. nedisponuje listinným dôkazom, ktorý by preukázala splnenie ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Zároveň oznámila súdu, že keďže uvedená pohľadávka bola zmluvou z 4.11.2009 postúpená na navrhovateľa, Slovenská sporiteľňa a.s. odovzdala postupníkovi i súvisiacu dokumentáciu. V podaní z 14.12.2015 zástupca navrhovateľa oznámil súdu, že výzvou Slovenskej sporiteľne a.s. pred postúpením pohľadávky nedisponuje/ č.l. 164 spisu/, mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená nebola.

Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok z 4.11.2009 /č.l. 29 spisu/ mal súd preukázané, že pôvodný veriteľ postúpil navrhovateľovi celkovú pohľadávku vo výške 11.150,36 eur, z toho istina do splatnosti 9418,27 eur a úroky 1732,09 eur, pričom výška omeškanej splátky predstavovala 5699,54 eur. Napriek tomu, že zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. pred postúpením uvedenej pohľadávky nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, banka postúpila navrhovateľovi nielen výšku omeškaných splátok 5699,54 eur, ale celkový zostatok pohľadávky z titulu istiny 9418,27 eur, teda aj splátky splatné v čase po postúpení pohľadávky. Predmetom tohto konania sú splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.3.2011 v počte 6 a celkovej výške 876,90 eur, teda splátky splatné až po postúpení pohľadávky, keďže pred postúpením nedošlo zo strany pôvodného veriteľa k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. Z výsledkov vykonaného dokazovania tiež vyplýva, že pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi pôvodný veriteľ, a to Slovenská sporiteľňa, a.s. nesplnila svoju povinnosť v zmysle § 92 ods. 8 cit. zákona, a to zaslať písomnú výzvu dlžníkom, ktorí by následne boli nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, preto podľa názoru súdu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky zo strany pôvodného veriteľa Slovenskej sporiteľne, a.s. na navrhovateľa, a to v zmysle § 39 Obč. zákonníka, preto sú návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. Čo sa týka zaslanej výzvy zo strany Slovenskej sporiteľne, a.s. v listoch z 10.4.2008 a 7.4.2008, uvedené listy sa netýkali žalovanej pohľadávky, ktorá sa stala splatná až po postúpení pohľadávky, preto ak aj došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, a to v časti o zaplatenie 88.050,70 Sk, čo predstavuje v prepočte 2.922,75 eur, ohľadom ktorej sumy bola zaslaná výzva na zaplatenie, táto pohľadávka vznikla v skoršom období/ do apríla 2008/ a nie je predmetom tohto konania, keďže predmetom konania sú splátky úveru splatné od 20.10.2010 do 20.3.2011.

O trovách konania účastníkov rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnému účastníkovi, t.j. vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov priznal náhradu trov konania účelných na uplatňovanie alebo bránenie práva v tomto konaní. Zástupca menovaných vyčíslil trovy konania za zastupovanie vedľajšieho účastníka v podaní z 25.1.2016, a to za 5 úkonov právnej pomoci á 51,45 eur + 5x režijný paušál 8,39 eur, a to za prevzatie veci, vyjadrenie vo veci samej z 2.11.2015, 4.12.2015 + 2x účasť na pojednávaníach v dňoch 7.12.2015 a 25.1.2016.

Za opodstatnene uplatnené trovy právneho zastúpenia na účelné bránenie práva vedľajšieho účastníka na strane odporcov v 1/ a 2/ rade súd považoval trovy právneho zastúpenia z titulu trov právnej služby za nasledovné právne úkony: prevzatie vecí, písomné vyjadrenie z 2.11.2015 a za zastupovanie na pojednávaní 25.1.2016 á 51,45 + 3x režijný paušál á 8,39 eur z uvedených právnych úkonov, teda spolu 179,52 eur. Za neopodstatnené resp. neúčelne vynaložené trovy právneho zastúpenia súd považoval úkony právnej služby, a to za účasť na pojednávaní 7.12.2015, kedy sa zástupca vedľ. účastníka v celom rozsahu pridržiaval len písomného stanoviska vo veci a za vyjadrenie žalobcu z 4.12.2015, ktoré sa v spise nenachádza. Preto mu súd v tejto časti vrátane režijných paušálov z týchto úkonov, náhradu trov konania ako neúčelné resp. nevykonané nepriznal. Vyššie uvedené trovy konania vedľ. účastníka na strane odporcov súd uložil zaplatiť navrhovateľovi na účet zástupcu v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, keďže bol v konaní v celom rozsahu neúspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.